

Väljaandja:	Kaitseminister
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	algtekst-terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	01.04.2013
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	30.06.2016
Avaldamismärge:	RT I, 01.03.2013, 4

Kaitseväeteenistuses teenistusülesannete täitmise tõttu saadud tervisekahjustusest põhjustatud püsiva töövõimetuse tuvastamise ning töövõime kaotuse ulatuse ja kestuse määramise kord

Vastu võetud 26.02.2013 nr 11

Määrus kehtestatakse [kaitseväeteenistuse seaduse](#) § 30 lõike 2 alusel.

§ 1. Reguleerimisala

Käesolev määrus reguleerib kaitseväeteenistuses teenistusülesannete täitmise tõttu saadud tervisekahjustusest põhjustatud püsiva töövõimetuse tekkimise aja ja põhjuse tuvastamist ning töövõime kaotuse ulatuse ja kestuse määramist püsiva töövõimetuse ekspertiisiga (edaspidi *ekspertiis*).

§ 2. Ekspertiisi tegija

Püsiva töövõimetuse tekkimise aja ja põhjuse tuvastab ning töövõime kaotuse ulatuse ja kestuse määrab Kaitseväe arstlik komisjon (edaspidi *komisjon*), kaasates vajadusel konsultante.

§ 3. Ekspertiis

(1) Ekspertiis tehakse kaitseväelasele ja teenistusülesannete täitmise tõttu tervisekahjustuse saanud isikule (edaspidi koos nimetatuna *isik*).

(2) Kaitseväelane esitab ekspertiisi taotlemiseks komisjonile käesoleva määruse lisas toodud ekspertiisitaotluse (edaspidi *ekspertiisitaotlus*) ja Kaitseväe struktuuriüksuse arsti saatetud kirja koos kaitseväelase terviseseisundit, haiguse kulgu ja ravi kirjeldavate dokumentidega.

(3) Teenistusülesannete täitmise tõttu tervisekahjustuse saanud isik, kes ei ole kaitseväelane, esitab komisjonile ekspertiisitaotluse, märkides selles perearsti või teda põhiliselt raviva eriarsti nime, kellel on tema terviseseisundi kirjeldamiseks asjakohased andmed. Isik lisab ekspertiisitaotlusele dokumendid, mis kirjeldavad tema terviseseisundit, haiguse kulgu ja ravi.

(4) Juhul kui komisjonile esitatud andmed isiku terviseseisundi, haiguse kulu ja ravi kohta on ekspertiisiks ebapiisavad, küsib komisjon isikult või isiku nõusolekul tema raviarstilt täiendavaid andmeid ja suunab vajadusel isiku terviseuuringutele.

(5) Isikul esineva tervisekahjustuse tekkimise ja teenistusülesannete täitmise vahelise meditsiinilise seose tuvastamisel lähtub komisjon kaitseväeteenistuse seaduse § 192 lõikes 3 ja § 202 lõikes 4 sätestatud uurimise kokkuvõttest ning vajadusel nõuab isiku teenistuskohalt muid andmeid tervisekahjustuse tekkimise asjaolude kohta.

(6) Komisjon teatab isikule ekspertiisi tegemiseks vajaliku läbivaatuse aja.

(7) Kui teenistusülesannete täitmisel tervisekahjustuse saanud isik ei saa oma terviseseisundi tõttu komisjoni läbivaatusele tulla, on komisjonil õigus teha ekspertiis dokumentide alusel.

§ 4. Tervisekaart

(1) Komisjonile esitatud andmete ning komisjonis või konsultantide poolt tehtud läbivaatuse ja täiendavate terviseuuringute tulemuste põhjal täidetakse isiku kohta tervisekaart, kuhu märgitakse:

1) isikul teadaolevate ja eeldatavalt püsivat töövõimetust põhjustavate haiguste ja vigastuste diagnoosid koos raskusastmega ja organismi funktsionaalse seisundiga;

- 2) andmed tehtud uuringute ja ravi, esitatud arvamuste ning tuvastatud objektiivse leiu kohta;
- 3) tervisekahjustuse tekkimise teadaolevad asjaolud ja tuvastatud meditsiiniline seos tervisekahjustuse tekkimise ja teenistusülesannete täitmise vahel või selle puudumine;
- 4) ekspertiisi tulemused püsivat töövõimetust põhjustavate haiguste, vigastuste ja nendest põhjustatud funktsioonihäirete tuvastamise ning töövõime kaotuse ulatuse ja kestuse määramise kohta.

(2) Diagnooside vormistamisel lähtub komisjon kliinilisest diagnoosist ja näitab ära selle koodi rahvusvahelise haiguste klassifikatsiooni 10. väljaande järgi.

§ 5. Ekspertiisi tegemise tähtaeg

Komisjon teeb ekspertiisi 21 kalendripäeva jooksul ekspertiisiks piisavate andmete saamise päevast arvates.

§ 6. Konsultandi kaasamine

Konsultant annab komisjonile edastatud andmete ja arstliku läbivaatuse tulemuste põhjal arvamuse isiku tervisekahjustuse tekkimise aja, põhjuse, kestuse ja raskusastme kohta.

§ 7. Püsiva töövõimetuse kindlakstegemise päev

(1) Püsiva töövõimetuse kindlakstegemise päevaks loetakse komisjonile ekspertiisitaotluse esitamise päev või postiga saatmise korral lähtekoha postitempli kuupäev, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 3 nimetatud juhtudel.

(2) Püsiva töövõimetuse tuvastamisel esmakordselt isikul, kes oli ekspertiisitaotluse esitamise ajal töövõimetuslehe alusel ajutiselt töövõimetu sama haiguse või vigastuse tõttu, mis on põhjustanud püsiva töövõimetuse, loetakse püsiva töövõimetuse kindlakstegemise päevaks ajutise töövõimetuse lõppemisele järgnev päev.

(3) Korduexpertiisi taotlemisel käesoleva määruse § 12 lõikes 1 nimetatud juhul loetakse püsiva töövõimetuse kindlakstegemise päevaks eelmise püsiva töövõimetuse ekspertiisiga määratud püsiva töövõimetuse kestuse viimane päev.

§ 8. Püsiva töövõimetuse tekkimise aeg

(1) Püsiva töövõimetuse tekkimise aeg on püsiva töövõimetuse kindlakstegemise päev, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud juhul.

(2) Juhul kui isik taotleb püsiva töövõimetuse tekkimise aja tuvastamist tagasiulatuvalt ja komisjonile esitatud dokumendid sisaldavad püsiva töövõimetuse tagasiulatuva tuvastamiseks piisavalt andmeid, tuvastab komisjon püsiva töövõimetuse tekkimise aja tagasiulatuvalt alates teenistusülesannete täitmise tõttu saadud tervisekahjustuse tekkimise päevast, kuid mitte üle kolme aasta hiljem.

§ 9. Püsiva töövõimetuse põhjus

Püsiva töövõimetuse põhjus on kaitseväeteenistuses teenistusülesannete täitmise tõttu saadud tervisekahjustus, kui komisjon teeb kindlaks meditsiinilise seose kaitseväeteenistuses teenistusülesannete täitmise ja isikul tuvastatud püsiva töövõimetuse põhjustanud vigastuse või haiguse tekkimise, ägenemise või süvenemise vahel.

§ 10. Töövõime kaotuse ulatus

(1) Töövõime kaotuse ulatus määratakse sotsiaalministri 3. jaanuari 2002. a määruse nr 3 „Töövõime kaotuse protsendi määramise kord” alusel.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud korda kohaldatakse ekspertiisi tegemisel ainult nendest tervisekahjustustest põhjustatud püsiva töövõimetuse tuvastamiseks, mille tekkimise puhul on komisjon kindlaks teinud meditsiinilise seose teenistusülesannete täitmiselega.

§ 11. Püsiva töövõimetuse kestus ja selle tuvastamise alused

(1) Isiku võib püsivalt töövõimetuks tunnistada kestusega:

- 1) kuus kuud;
- 2) üks aasta;
- 3) kaks aastat;
- 4) kolm aastat;
- 5) viis aastat;
- 6) kuni riikliku pensionikindlustuse seaduse §-s 7 sätestatud vanaduspensioniiikka jõudmiseni, kuid mitte kauemaks kui viis aastat.

(2) Püsiva töövõimetuse kestus määratakse alates püsiva töövõimetuse kindlakstegemise päevast.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–5 sätestatud juhtudel on püsiva töövõimetus viimaseks päevaks püsiva töövõimetus kestuse viimase kalendrikuu viimane kuupäev.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–5 sätestatud juhtudel tunnistatakse isik püsivalt töövõimetuks mitte kauemaks kui vanaduspensioniaikka jõudmiseni.

(5) Püsiva töövõimetus kestuse tuvastamisel on aluseks:

- 1) haiguse raskusaste ja organismi funktsionaalne seisund;
- 2) haiguse raskusaste ja organismi funktsionaalse seisundi muutumise senine kiirus ja edasine prognoos.

§ 12. Korduvekspertiis

(1) Komisjon määrab isikule korduvekspertiisi taotlemiseks tähtaja püsiva töövõimetus kestuse eelviimase kalendrikuu 5.–20. kuupäevaks, kui püsiva töövõimetus kestus määrati tähtajaks, mis saabub enne isiku vanaduspensioniaikka jõudmist.

(2) Isik esitab komisjonile ekspertiisitaotluse käesoleva määruse §-s 3 sätestatud korras, välja arvatud käesoleva määruse § 3 lõikes 5 sätestatu.

(3) Komisjon võib ekspertiisi tähtaja ennistada, kui isik ei esita taotlust korduvekspertiisiks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul mõjuvatel põhjustel.

(4) Tervise seisundi muutumisel võib isik taotleda ekspertiisi enne käesoleva määruse § 11 lõiget 1 ja 4 sätestatud püsiva töövõimetus kestuse lõppemist või enne käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud korduvekspertiisi taotlemiseks määratud tähtaega.

§ 13. Ekspertiisi otsus

(1) Püsiva töövõimetus ekspertiisi tulemuste kohta vormistab komisjon kirjaliku otsuse.

(2) Püsiva töövõimetus ekspertiisi otsuses märgitakse:

- 1) püsiva töövõimetus tekkimise aeg ja vajadusel tagasiulatuvalt tuvastatud püsiva töövõimetus tekkimise aeg;
- 2) püsiva töövõimetus põhjus;
- 3) tuvastatud meditsiiniline seos kaitseväeteenistuses teenistusülesannete täitmise ja tervisekahjustuse tekkimise vahel või selle puudumine;
- 4) püsiva töövõimetus kestus;
- 5) püsiva töövõimetus ulatus väljendatuna töövõime kaotuse protsentides;
- 6) korduvekspertiisi taotlemise tähtaeg käesoleva määruse § 12 lõikes 1 sätestatud juhul.

(3) Püsiva töövõimetus korral, mis on põhjustatud rohkem kui ühest haigusest või vigastusest, märgitakse otsuses lisaks kogu püsiva töövõimetus ulatusele ka eraldi igast haigusest või vigastusest tingitud töövõime kaotuse protsent.

(4) Ekspertiisi taotlemisel käesoleva määruse § 12 lõikes 4 sätestatud juhul muudab uus otsus seni kehtinud otsuse kehtetuks alates uue ekspertiisitaotluse esitamise päevast või postiga saatmise korral lähtekoha postitempli kuupäevast.

§ 14. Ekspertiisi otsuse teatavakstegemine

Komisjon teeb isikule otsuse teatavaks 15 kalendripäeva jooksul ekspertiisi otsuse tegemise päevast arvates.

§ 15. Ekspertiisialaste vaidluste lahendamise kord

Püsiva töövõimetus ekspertiisi otsusega mittenõustumisel võib isik 30 päeva jooksul otsuse teatavakstegemise päevast pöörduda vaidega Kaitseministeeriumi arstliku vaidekomisjoni, kes korraldab täiendava ekspertiisi.

§ 16. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 2013. aasta 1. aprillil.

Urmas Reinsalu
Minister

Mikk Marran
Kantsler

[Lisa](#) Ekspertiisitaotluse vorm

